

Anna van Hoeck/Slabbers

Bloed en Betovering:

Een reis door Mysterie.

Inhoud

Melissa met de dieren	3
Vandera	10
Nacht moordenaars	52
Draken wereld	54
Het meisje met krachten	67
De politie agent	89
Geneesboom	94
Willem en de kristallen nacht	99
Het meisje met twee dieren	102

Melissa met de dieren

'Ik begrijpt het nu en het spijt mij echt.' Zegt een man, de man is een jager, hij had op een hert geschoten en een meisje genaamd Melissa heeft het geweer gehoord. Melissa woont in het bos en houdt veel van dieren, ze kan met de dieren communiceren, ze heeft een leeuw die de man op de grond tackelt gelijk nadat hij had geschoten, het was vlakbij gebeurd waardoor ze er snel bij waren, het hert heeft het niet overleefd waardoor Melissa nog bozer word. Melissa zegt tegen haar leeuw: 'Pak de touw en bind de jager vast aan de boom!' tegen de wolf zegt ze: 'Help de leeuw en sta bereid om aan te vallen.' De leeuw en de wolf zijn snel, ze zijn door Melissa getraind om mensen vast te binden en samen werken met de anderen dieren. De man zit vast en Melissa loopt naar hem toe. Zodra ze dichterbij is ziet ze dat het een bekende persoon is, ze zegt naar de lucht toe: 'Raven geef mij het wapen.' De raven vragen: 'Waarom is het een gevaarlijk persoon?' Melissa zegt: 'Het is iemand die ik ken, iemand die mij probeert te verraden!' Maar de vrouw van de man weet dat Melissa weg wil gaan daarna, maar ze weet niet dat Melissa het door heeft. De raven geven een mes en de vrouw begint al te huilen omdat ze weet wat er gaat gebeuren. 'Alsjeblieft doe het niet, ik geef je geld daarmee kan je voor jezelf eten halen we zullen het tegen niemand gaan vertellen.' Zegt de man snel, de vrouw komt aangelopen met geld in haar handen, Melissa houdt het zwaard bij het gezicht terwijl de vrouw Melissa het geld geeft, de vrouw probeert de touw om de man los te maken, maar Melissa beweegt haar zwaard snel en de hoofden vallen van de lichamen af. Melissa loopt samen met de dieren terug naar hun huis. Als ze bij een grot aankomen horen ze een stem. 'Je weet dat je niet in de beurt mag komen van mensen, Melissa!' 'Weet ik.' Zegt Melissa 'En dat mes je hebt die mensen vermoord!' Zegt de baas. 'Maar hoe had ik het anders kunnen doen dan?' vraagt Melissa boos. De baas geeft antwoord: 'Gewoon zo snel mogelijk weggaan.' 'En dan, dat ze het gaan vertellen tegen iedereen en dat ze mij gaan zoeken?' vraagt ze maar ze krijgt geen antwoord van hem terug. Ze gaat naar haar kamer toe met een paar dieren

die bij haar gaan liggen. De volgende ochtend klimt Melissa in een boom om te kijken of er iets veranderd is in het bos of dat er mensen zijn, ze blijft er net zolang zitten totdat ze het hele bos heeft gezien. Melissa loopt terug naar de grot en maakt in haar kamer een geheime doorgang waar zij alleen door heen kan komen door stenen neer te leggen die zij alleen kan verplaatsen, ze snijdt haarzelf aan een scherp randje maar het wordt snel beter. Ze maakt de geheime gang zodat ze snel weg kan gaan om zelf wat te gaan doen zonder dat iemand haar stoort, daarna kan ze weer verder met de dingen die ze moet doen. In de ochtend loop Melissa naar haar grot om te kijken hoe het er uit ziet overdag, ze ziet op het eerste oog niks maar als ze een steen verplaatst kan ze er zo doorheen lopen. Zwart heeft het nog niet door en de andere dieren ook niet, ze denken dat Melissa haar kracht aan het uitproberen is op de muur doormiddel van grote stenen bewegen, maar ze denken er niet verder over na. Een paar dagen later is Melissa samen met de dieren aan het spelen totdat ze een jager horen, ze hoort een schreeuwende verdrietig stem van een dier: 'Help!!!' De leeuw weet gelijk wat hij moet doen hij pakt een touw en rent naar de jager toe die hij vastbindt aan een boom. Melissa rent snel naar het dier en ziet dat het een jonge pauw is, de pauw is geblesseerd aan haar poot. Melissa wil snel het verband pakken maar Melissa's slang heeft het al gepakt en geeft het aan haar, Melissa doet snel de poot van de pauw inwikkelen zodat het bloeden verminderd word, Melissa zegt: 'Je moet een paar dagen rustig aan doen anders krijg je er nog meer last van.' 'Maar.' Begint de pauw. 'Ik wil geen maar horen.' Zegt Zwart. De slang vraagt. 'Kunnen we eten ik heb honger en zin in een pauw!' 'Nee ga maar jagen of we gaan jou op eten.' Zegt de leeuw. In de tussentijd heeft Melissa de hoofd van de jager ervan af gesneden. Na het eten rent Melissa in het rond en ze ziet een paar mannen in zwart-witte pakken rondlopen door het bos, ze rent snel weg. 'Waar is dat meisje nou heen ze was er net nog.' Zegt een man tegen de ander. 'Ze is net weggegaan naar haar huis, maar gelukkig weten we waar dat is.' Zegt de andere man. Melissa is bij haar grot en pakt al haar belangrijke spullen om weg te gaan opzoek naar een andere bos of schuilplaats. Zodra ze weg wil gaan wordt ze vastgepakt door iemand aan haar armen.

Melissa rukt haarzelf los en draait om, ze ziet de mannen die in het bos waren. Melissa loopt gelijk naar achter. 'Kom we gaan weg laat je spullen hier liggen.' Zegt Zwart. Melissa doet wat Zwart zegt en ze rent samen met de wolven weg, maar de mannen hebben een auto waardoor ze makkelijker Melissa kunnen bijhouden, de wolven draaien af in het bos Melissa doet hetzelfde want de mannen kunnen hun niet meer volgen door het bos. Door een tijdje rennen door het bos raakt Melissa uitgeput en moet even op adem komen. Als ze zijn uitgerust staat Melissa op en ze gaat op zoek naar een schuilplaats voor de regen die eraan zit te komen en gaat daar zitten met de wolven. Ze vinden een schuilplaats net op tijd omdat het begint te regenen, Elize en Zwart gaan tegen Melissa aan liggen en ze vallen alle drie in slaap. Melissa wordt in ene keer wakker na een tijdje en hoort mensen lopen door de bos, ze kijkt voorzichtig en ziet de mannen van eerder. 'Wakker worden we moeten rennen ze zijn er weer.' Zegt Melissa. 'Dat gaat nu niet meer lukken jongedame,' zegt een man, 'jij gaat met ons mee.' En hij probeert Melissa te pakken bij haar armen. 'Jullie ren ik kom zo wel. Jij kan mij niet meekrijgen!' Zegt Melissa en bijt de man in de arm hij begint te schreeuwen van de pijn en laat Melissa los, waardoor Melissa weg kan komen, maar de mannen hebben meer mensen geroepen om Melissa en de wolven te omsingelen. Melissa zit in de val en kan geen kant meer op dan naar boven, ze kan eventueel in de bomen springen om zo weg te gaan van de mannen. Op het moment dat ze wil springen gaan de wolven de mannen aanvallen zodat de mannen geen kant op kunnen. Melissa springt omhoog de boom in en ziet de politie al aan komen, de mannen waren mensen die kinderen en volwassenen meenemen en doen alsof ze bij het onderzoekslaboratorium horen. Melissa gaat zitten terwijl de politie de mensen aanhouden. 'Dank jullie wel Zwart en Elize als jullie ze niet hadden aangevallen dan waren ze nu gevlucht en hadden ze mij te pakken gehad.' Zegt Melissa. 'Jij komt met ons mee Melissa, je mag hier niet komen dat is verboden, hier wonen dieren en de beschermer.' Zegt een agent. 'Ik was gevlucht voor die mannen ik kon me hier verstoppen en ik ben vrienden met dieren daarom kan ik ook hier in de bos.' Zegt Melissa. Achter haar komt een

vrouw en ze zegt: 'Dat klopt ze is hier kunnen komen met een dierenziel dit meisje genaamd Melissa Mara is hier altijd welkom met haar dieren.' Melissa snapt niet hoe de vrouw haar naam weet. De agenten gaan weg samen met de mannen. 'Hoe weet u mijn naam?' vraagt Melissa en ze springt omlaag. De vrouw zegt: 'Ik zal me gaan voorstellen ik ben Lisa Mara en ik woon hier in de bos jij bent mijn biologische dochter.' Ik vertrouw het nog niet om met jou mee te gaan ik haal mijn dieren op en dan slaap ik met mijn dieren buiten onder een boom.' Lisa knikt, ze vindt het goed dat ze het langzaam wil gaan opbouwen tussen hen. Melissa haalt haar dieren op en gaat naar Lisa toe, de dieren kennen Lisa al en rennen naar haar toe en ze valt om met de dieren boven op haar. Melissa vraagt zich nog steeds af wat ze bedoelt met een dierenziel met het binnen komen van de bos, ze vraagt aan Lisa: 'Is de bos beschermd met magie die niemand kan betreden?' Lisa geeft antwoord op de vraag: 'Ja dat klopt maar jij bent iemand met een dierenziel, dat betekent dat jij degene en de gewoontes van dieren hebt, kan praten met ze, ze wat leren en zelf wat leren over dieren, met daarbij nog je geneeskraft.' Melissa loopt even weg en kijkt om het huisje of ze dingen ziet dat er niet thuishoren want ze kan het nog steeds niet geloven, maar ze vindt niks. Lisa loopt naar haar toe en zegt: 'Ik heb een bed voor je klaar gemaakt, als je wilt mag je daar gaan slapen.' 'Nee ik ga liever buiten slapen onder een boom met mijn dieren dat vind ik fijner en dat ben ik gewoon en niet in een huis.' Zegt Melissa en ze gaat met de wolven onder een boom liggen. Melissa voelt zich nog niet veilig om Lisa heen ze vindt het verdacht dat ze nu in ene keer opduikt. Na een tijdje ligt Melissa te slapen. Als ze wakker wordt ziet ze dat ze niet onder een boom ligt maar in een bus, ze wordt meegenomen naar het onderzoekslaboratorium. Ze kijkt rond de kamer en ziet Lisa praten met een paar mannen ook ziet ze een open raam waar ze door heen kan klimmen. Melissa maakt haarzelf los, ze hadden touw om haar handen en voeten gedaan maar niet strak, als ze haarzelf heeft losgemaakt kan ze vrij bewegen. Ze gaat op het bed staan, waar ze op was gezet en kruipt door de raam naar de boven kant van het busje ze merk al snel dat ze snel rijden. Melissa springt van het busje af en rent terug naar Lisa's huisje en ziet haar dieren zorgen maken

om haar, niemand anders is meegenomen door de mensen. Melissa loopt naar hen toe en ze knuffelt iedereen. 'Weten jullie wat er is gebeurd?' vraagt Melissa. 'Ja de mannen hebben jullie ontvoert ook Lisa ze wist zelf ook van niks, is zij ook mee?' vraagt Zwart. Melissa schudt haar hoofd, ze rent achter de bus aan, ze kan de bus stoppen en haalt Lisa eruit, ze maakt het touw los dat om haar gewikkeld is zodat zij ook vrij kan bewegen en ze rennen samen terug naar het huisje. Lisa belt de politie op en die zijn er binnen enkele minuten bij de mensen die Melissa en Lisa probeerde mee te nemen. 'Dank jullie wel voor het stoppen van die mensen we zijn nu al een lange tijd naar hen opzoek, ze hadden een neppe ziekenhuis gemaakt hebben waar ze een kelder hebben gemaakt met illegale wapens. We moeten alleen nog de locatie vinden van dat bedrijf.' Zegt een agent. Melissa denkt na en zegt: 'Ik weet waar het is ik ben er een paar keer geweest toen ik nog een klein kind was.' De agent zegt: 'Wil je ons de weg wijzen naar de locatie, je kan eventueel ook opschrijven hoe we er moeten komen?' Melissa knikt en ze schrijft op hoe je daar moet komen en de straatnaam voor de zekerheid erbij. De agent neemt het aan en rijdt samen met een ander agent naar die locatie die ze hebben gekregen, wat de agenten niet weten is dat het er meerderen "ziekenhuizen" zijn met duizenden mensen die in de verschillende "ziekenhuizen" werken. Melissa blijft in de buurt van Lisa's huis maar ze vertrouwt het nog niet om in het huis te gaan zitten. Een paar dagen later zitten ze samen in huis te praten over hun leven.

Vandera

Een meisje genaamd Eva woont met haar ouders in een groot huis, maar niemand kan erbij komen. Ze wonen namelijk op een onbekend eiland, om het grote huis staan allemaal bomen waar er dieren met vreugde in spelen. Eva mag van haar ouders nooit naar buiten gaan, ze zeggen altijd tegen haar: *"als jij naar buiten gaat dan gebeuren er altijd gevaarlijke dingen"* of van *"er zijn mensen die je willen vermoorden en ze willen je van ons af pakken"*. Eva geloofde haar ouders nog toen ze jong was, maar nu wil ze naar buiten om te weten hoe het daar is ze vindt het sowieso raar omdat er geen mens op het eiland kan komen, maar overal hangen camera's, in en om het huis om Eva in de gaten te houden. In een nacht Eva hoort een vreemd geluid, iets wat ze nog nooit heeft gehoord in de tijd dat ze daar woont. Het klinkt alsof er iets of iemand buiten is de nieuwsgierigheid loopt op, nieuwsgierig loopt ze stilletjes de witte spiraaltrap af als ze er af is loopt ze richting de deur aan de achter kant van het huis waar nog een klein gedeelte open bos is. Ze maakt de deur zachtjes open om te kijken wat ze had gehoord, ze hoopt tegelijkertijd dat haar ouders het niet door hebben of horen. Haar ouders krijgen een melding op hun telefoon dat er een deur van binnenuit is open gemaakt. Eva is voor de eerste keer buiten in de open nacht lucht, ze kijkt rond en ze ziet lange bomen met bladeren, ze kan niet heel veel zien omdat het best wel donker is, de nachtlucht met de sterren boven aan de hemel en de prachtige witte maan, de dieren die met elkaar aan het spelen zijn in het bos tussen alle verschillende soorten bloemen. Eva een stap zetten naar buiten om verder te kijken hoe alles eruitziet, ze voelt opeens een hand die haar schouder grijpt ze wordt tegengehouden door haar moeder.' Je weet dat je niet naar buiten mag, het is veel te gevaarlijk voor jou!' haar moeder trekt Eva aan haar arm om haar weer terug naar binnen te trekken. 'Het is mooi buiten en het ziet er niet gevaarlijk uit.' zegt Eva. Haar ouders kijken haar woedend aan en Eva's vader zegt: 'Je mag niet naar buiten omdat het gevaarlijk is voor je, 'je hebt e-een... een soort ziekte.' Verzint

hij even snel, Eva gelooft het niet en ze staat op en loopt naar de witte spiraaltrap om naar boven te gaan richting haar kamer. Ze heeft een grote witte kamer, er staat een wit eenpersoonsbed er tegenover staat een wit bureau met een witte bureaustoel, ze slaat de deur met een harde knal dicht. Nadat de deur dicht is hoort ze iets vallen, er valt een plank op de grond die vast getimmerd zat aan de muur. Eva schrikt ervan, want ze ziet dat er een raam achter de planken zit. Door het hele huis zijn er allemaal planken aan de muur getimmerd ze weet nu waarom dat is er zitten dus overal ramen achter. Ze trekt de andere planken van de ramen af en ze kan er nu door heen klimmen. Eva zegt zacht tegen haarzelf: 'ik heb zo iets nog nooit gezien misschien als ik er uit ga spring kom ik buiten zonder enkele problemen.' Eva springt door het raam heen maar ze komt in een andere wereld terecht. Ze staat versteld over hoe mooi de wereld is. Ze begint naar voren te lopen, maar ze valt bijna. Als ze kijkt merkt dat ze andere kleren aan heeft, een prachtige jurk met drie lagen: een laag die verbonden is met het shirt is licht roze, de tweede laag is donkerroze en de laatste is een soort roze-paarse kleur. Eva ziet dat ze een gouden ketting om heeft met een raar symbool erop. Ze pakt de ketting om te kijken wat het precies is, het begint ineens licht te geven en het stopt weer snel zodra er mannen voor haar staan om haar aan te vallen en mee te nemen. Een jonge vrouw staat achter de mannen met een zwaard met allemaal magie er omheen. Ze zwaait met het zwaard naar de mannen, ze worden een voor een uitgeschakeld. Het licht groene gras is voor een gedeelte bedekt met het bloed van de mannen, bij een man is het hoofd ervan af, bij de andere man is er een arm en been ervan af en bij de laatste man is het hoofd voor de helft ervan af en een halve arm. De jonge vrouw, heeft blond haar en een licht gele jurk, ze loopt naar Eva toe en haar zwaard verdwijnt uit de hand van de vrouw, ze ziet de ketting die om Eva's nek hangt en de vrouw maakt een koninklijke buiging en zegt met een enthousiaste stem: 'Je bent er eindelijk prinses ik kon niet wachten om je te ontmoeten en de andere van de wereld ook niet. Sorry wat ben i onbeleefd, ik zal me eigen gaan voorstellen, mijn naam is Jaylinn ik ben een van de detectives die de koning en koningin hebben ingehuurd om naar jou te gaan

zoeken.' Eva snapt het niet en vraagt zich veel dingen af. Eva's "moeder" is ook in de wereld gekomen en probeert Eva weer terug mee te nemen naar het huis maar Jaylinn zegt snel: 'Het is belangrijk dat Eva hier blijft, dit is haar thuis, ze is de dochter van de koning en koningin van deze wereld, ze heeft de magische poort gevonden om hier heen te kunnen komen en dat is een teken dat ze er klaar voor is om hier te komen wonen en haarzelf en de magie om haar heen te leren kennen.' Eva snapt het niet. "Heb ik al die tijd in een leugen geleefd?" vraagt ze zichzelf af. Jaylinn gebruikt Ziera op Eva om haar te laten zien van haar verleden en een boek in een uitgestorven taal. "Eva's moeder" loopt door de poort terug naar het huis, de poort gaat achter haar dicht zodra ze erdoorheen is. In de spreuk hoort Eva een stem: 'Eva, dochter van de koning en koningin van de magische wereld genaamd Vandera, jouw hele leven heb je geleefd als een normaal meisje in een afgelegen huis op een eiland. Nu ben je in een ongewone wereld met magie die jij nog moet gaan ontdekken en de magie in jezelf gaan zoeken. Het magische boek met een uitgestorven taal er in...' Eva kan het niet meer aan en is aan toe om Ziera te stoppen. Ze is al uitgeput van alle informatie en de spreuk die Jaylinn op haar heeft gebruikt. Doordat Jaylinn Ziera heeft gedaan is Eva in staat om zelf magie te gebruiken. Ze rent het bos in om tot rust te komen van alles wat ze heeft gehoord en de kans krijgen om alles in haar te kunnen opnemen. Jaylinn volgt Eva door het bos heen, hoe verder Eva gaat hoe meer kracht ze krijgt van de natuur. Uiteindelijk stopt ze met rennen, Jaylinn houdt voldoende afstand van haar om haar haar ruimte te geven. Ze staan bij een soort grot met een smalle doorgang waar mensen niet gemakkelijk erin kunnen komen. Eva wurgt haarzelf door de smalle gang heen, aan het einde van de gang ziet ze een hoge glazen buis met een zwevend paars boek in het midden. Aan het glas hangt een houten bord met de uitgestorven taal erop. Eva loopt dichterbij en ze kan het bordje lezen. Ze krijgt het voor elkaar om een blaadje en een pen te toveren zodat ze er mee kan gaan schrijven, ze schrijft de uitgestorven taal op en eronder schrijft ze de vertaling op. Als ze de tekst heeft vertaald gaat ze voor de zekerheid de zin hardop zeggen om te kijken of er iets gebeurt.' mensen en magie in deze

wereld.' Het glas springt kapot en er komt paars licht van het boek af. Zodra het licht uit haar zicht is kan ze weer normaal opkijken naar het boek, ze zegt: 'De naam van dit boek is "Magieboek", open het boek voor mij.' Het boek slaat open, Eva bladert om te kijken wat er allemaal in staat. Alle mensen van de koninklijke familie staan erin, alle soorten magie en alle spreuken die mensen hebben ontdekt. Ze kan alleen haarzelf niet vinden in het boek, ze neemt het boek mee naar buiten zodat ze er later in kan kijken. Ze komt buiten en Jaylinn kijkt schokkend naar Eva. 'H-hoe heb je het boek in handen gekregen? Ik heb het nog nooit gezien in iemands zijn handen. Hoe heb je het kunnen lezen? Het is een uitgestorven taal niemand weet wat er staat.' vraagt Jaylinn maar nog steeds geschokt. Eva geeft antwoord op de vraag: 'Ik heb de magische taal op een manier geleerd nadat je de spreuk Ziera op mij had gedaan. Ik weet nu wel al veel meer over waar ik ben wat dit voor plek is.' Jaylinn loopt naar Eva toe en zegt: 'Kom mee naar jouw huis, je gaat het denk ik niet geloven maar we moeten naar het paleis van koningin Rosa gaan.' Eva probeert om wat te zeggen maar ze krijgt haar kans niet, omdat Jaylinn snel naar voren loopt ze kan niet wachten Eva het paleis te laten zien. Eva kan haar maar net bijhouden zo snel loopt ze, na een tijdje komt ze dichterbij en vraagt aan haar: 'Weet jij wie mijn echte ouders zijn?' Jaylinn begint langzamer te lopen en ze geeft antwoord: 'Dat is iets wat ik eigenlijk niet tegen je mag zeggen. Je hoort het vanzelf wel als we er zijn.' Ze blijven een tijdje in de richting het paleis lopen. Ongeveer een uurtje later staan ze voor de poort van het paleis, ze kunnen naar binnen kijken in de tuin er is een trainingen plek in het midden van de tuin, er zijn ook tafels en stoelen er omheen staan er allemaal struiken, Jaylinn praat iets in het apparaatje dat aan de muur hangt wat verbonden is met de koning en koningin. 'Uwe majesteit ik heb uw dochter gevonden, Eva.' De poort gaat gelijk open, Eva is aan het nadenken over wat Jaylinn heeft gezegd, ze heeft het een beetje door waarom Jaylinn het niet mocht zeggen tegen haar. De koningin loopt zo snel als ze kan vanuit de paleis richting Eva. Rosa staat uiteindelijk voor Eva en knuffelt haar met blijdschap. 'Ik ben zo blij om je eindelijk te zien mijn dochter. Wat heb je vast? Is dat het magische boek! Ik ken